

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034111446800.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Rim om den Forkludede Hosedieffuel.

Esaias siger/ Euige væ oc euige spaat
Ske dem som holde ont for gaat/
Oc tuert om/ gaat for ont monne acte
Oc effter mørckit/ oc icke liuset tracte.
Som vngdommen nu haffuer den onde meen/
At de holde huercken ret eller ren
Hvad Gud befaller i høyste Troon/
Hannem lyde dog Stierner/ Sol oc Maan/
Oc alle Creatur gøre deris flid
Met løst oc glæde huer i sin tid.
Men Menniskens børn tencke icke der paa
Som om liuss dag i blindhed gaa/
De skøde icke om nogen Erlighed
Som i deris handel er nock som beted
Som mand om deris Hoser haffuer seet oc hørt
Huilcke Dieffuelen selff haffuer her indført/
Som flammer oc ildelue er deris sned
Som de vilde siuncke til Helffuede ned/
Met Saien/ Silcke oc Fløyel
Forklede de deris skam oc vnderdel
Idel Dieffuele kaage der vd
Som Gedehamser hoss huerrende klud
En stor haab næser der paa er syet
Oc met atskillige farffue bepryt ||
Kilen er ocsaa vdstafered
Lige som der hengde honning ved/
Endog at den forderffuede Natur
Vil haffue skiult denne figur/
De gamle hulde det for en stor skam/
I landet huor mand foer fram/
Om den sted icke vaare teckit oc dult
Som naturen selff haffuer skiult.
60 Den første dregt aff gedskind vaar
Som Gud suøbte selff om Adams laar/
Der effter veffuede de klæder aff Vid
Meget affhulden oc ærefuld.
Indtil Leret oc Linkleder bleff veffd
Det gaff dem siden en bedre heffd
Der nest finge de andet garn
Spundet til Silcke aff orme skarn/
Siden bleff det aldsammen fuld
Met Perler/ Edelstene Sølf oc Guld
Der huer met kaastelige Kleder bleff smøct
Da bleff alting i Land oc Rige forrøct.
Den hellige Augustinus scriffuer saa/
At Gud giffuer selff stor act der paa
Hand maa icke lide den offuerflødighed
I kleder oc andet den er hannem led.
Gud giffue folck gode seder oc tuct/
Oc it ydmygt klædebaan/ det staar smuct.
Hieronimus den Lærefader god ||
Scriffuer ocsaa meget der imod
Hand siger den at vere en tiff
Oc stiele fra de fattigis liff
Det som hannem tiloffuer er
Om hand det wnøttelige fortær
Gregorius hand scriffuer oc ret vel
Oc straffer alle dem met skel
Som finde paa ny vanartige seder
I mad/ øl/ kaast oc kleder
At de skulle lide sorrig oc quid

I Helffuedis pøel til euig tid
At Gud kand det icke lide nogerlund
Siger Zephantias saa aff hans mund
Jeg Herrer oc Førster hiemsøge vil
Oc deris Børn oc affkomme der til
Dem skal icke vel behage det
At de smøcke sig met fremmede sed
61 Hosedieffuelen kaager dem en grød
Huor i de skulle ede deris død
Oc saa lenge sluge i sig der aff
Til huer mand forfarer deris straff
For saadan smøcke oc deylighed
Bliffuer mangel aff/ met sin kyskhed
Moabs Quinders kleder huide som sne
Giorde Israel stor hiertens væ
Horeri oc wkyskhed vaar strax deris fund
Erlighed oc kyskhed forgiet i samme stund. ||
Dina Jacobs Daatter vaar oc slig
Der Sichef fick hende hiem til sig/
Da miste hun sin Jomfruelig Krantz
Mange maatte siden røffue den dantz.
Dauid saa Bersabes huide ben
Hand lod hende hente oc vaar icke seen
Strax udi Hoer fald saadannen Mand
Der aff kom iammer i det gandske Land.
Dette smøcke ved en graff ieg ligne vil
Som siunes vel deylig nock vden til/
Men induortis sort oc saare wren
Met aske oc stynckendis døde ben.
Huilcken stor Synd det er faar Gud
At Hede sig saa imod hans bud.
Met Lompehoser/ huer mande spaat.
Gud hand tager det aldrig for gaat/
Ehuad det er for en anhang
Som kleder sig met saadan prang
Denne bog her faar/ huer lesse kand
Til formaning den menige mand
Ah vilde de høre Gudz ord Quinde oc Mand
Huad det ginge da vel til i alle Land

D. Gregorius Vagner til Resell.